

VirtU:n juniorit matkaavat Kiovaan kiekkoleimaan

VirtU Hockey Teamin C-juniorit matkustavat Kultainen Kiekko -junioriturnaukseen Kiovaan. Kultainen Kiekko on Neuvostoliiton arvostetuin nuorten jääkiekko-turnaus.

Turnausmatka kestää yksitoista päivää. Matkan tarkoituksena on kerätä pelikokemuksia ja uusia valmennusoppeja virtolaiseen jääkiekkovalmennukseen.

Virtain Urheilijoiden 13 — 15 -vuotiaat jääkiekkoilijat

matkustavat Kiovan kilapilumatkalle 2.1. - 12.1. Jääkiekkojuniorit osallistuvat Kiovasa koko Neuvostoliiton käsitteävään Kultainen Kiekko-turnaukseen.

— Matkalla tutustumme junioreiden valmennukseen ja yleensä jääkiekkosysteemeihin Neuvostoliitossa. Opittua on sitten tarkoitus hyödyntää koitoisessa jääkiekkovalmennuksessa. Turnausmatka on ensimmäinen kansainvälinen otelokokemus sekä pojille että jääkiekkoseuralle, sanoo joukkueen johtaja Tapio Vaali.

Isäntänä Olympiakoulu

Virtolaisten kiekkopoikien isäntänä Kiovasa toimii kaupungin Olympiakoulu. Pojat ovat valtion vieraina.

— Neuvostoliiton valtio kustantaa joukkueen matkat, majoituksen ja ruoat. Lisäksi tarjotaan myös kulttuuriohjelmaa, esimerkiksi tutustumisia paikallisiin nähtävyyksiin, kertoo Vaali.

— Matka antaa varmasti paljon pojille. He pääsevät näkemään Neuvostoliittoa nyt kun siellä on yleisesti käynnissä suuria muutoksia.

Nuorten urheilijavaihtoa

— Ajatus ottelumatkasta tuli esille Vladislav Tretjakinin vieraillessa Jyväskylässä ja keskustellessa Vesaisten Keskusliiton kanssa muun muassa nuorten urheilijavaihdosta. Näiden keskustelujen tuloksena turnauskutsu lähetettiin sitten Virroille, kertoo Vaali.

Odotukset matkan suhteen ovat VirtU HT:ssä korkealla. Yhteistyön toivotaan jatkuvan. Tarkempaa tietoa tulevasta yhteistyöstä saadaan turnausmatkalla käytävissä neuvotteluissa.

— Ajateltavissa olevia yhteistyömuotoja ovat esimerkiksi neuvostoliittolaisen joukkueen tai kouluttajan kutsuminen tänne. Mahdollista on myös lähettää juniorikiekkoilija Virroilta stipendillä esimerkiksi Moskovan Olympiakouluun joskus myöhemmin, Vaali toivoo.

Voitto kotiin

— Tärkeintä turnauksessa ei ole voitto vaan hyvä vastus ja uudet kokemukset. Itse asiassa me emme vielä tiedä millaista juniorijääkiekkoilu on Neuvostoliitossa. Moskovasta ja Kiovasa tulee varmasti hyvät joukkueet — Kazahstanin kanssa katsotaan, tuumii Vaali.

VirtU HT:n C-juniorit lähtevät ensimmäiselle ulkomaiselle pelimatkalleen tammikuussa. Kultainen Kiekko-turnauksessa Kiovasa pojat saavat vastaan joukkueita eri puolilta Neuvostoliittoa.

Virtolaisten kiekkoilijoiden pelimatka Kiovaan on harvinainen sarjassaan

Kultainen kiekko -junioriturnaus Kiovassa saa piakkoin harvinaisia otteluvieraita, kun VirtU Hockey Teamin C-juniorit matkasivat Neuvostoliittoon osallistuakseen kisoihin. Kultainen Kiekko -kisassa, Neuvostoliiton arvostetuimmassa nuorten jääkiekkoturnauksessa, ei aikaisemmin juuri ole ulkolaisia joukkueita

mukana ollut ja suomalaisista pelivierailijoista VirtU Hockey Team lienee ensimmäinen.

Virtain 13-15 -vuotiaat juniorikiekkoilijat aloittivat ensimmäisen ulkomaanmatkansa viime viikon keskiviikkona ja palaavat parin viikon kuluttua takaisin. Seurueeseen kuuluu kolme kentällistä pelaajia ja huoltojoukkue, yhteensä 24

henkeä. Tuliaisina joukkue tuo Kiovasta uusia peli- ja valmennuskokemuksia. Kultainen Kiekko-turnauksessa Virtain juniorit saavat vastaansa joukkueita eri puolilta Neuvostoliittoa.

Pelien lisäksi virtolaisilla on mahdollisuus sisällyttää matkaohjelmaansa paikallisia nähtävyyksiä. Valtion vieraina

Neuvostoliittoon matkanneen Hockeyteamin isäntänä toimii Kiovan Olympiakoulu. Valtio kustantaa joukkueen matkat, majoituksen ja ruoat. Virroilla matkan sponsoreina ovat olleet Virtain kaupunki, Sampo-yhtiöt, Suomi-Neuvostoliitto-seura, Suomenselän Sanomat, Virtain Kalastustarvike sekä Virtain Osuuspankki.

VirtU HT:n C-juniorit huoltojoukkueineen innokkaina Kiovan matkansa lähtötunnelmissä.

Kansainvälistä pelikokemusta virtolaisille juniorikiekkoilijoille

kuten alunperin oli luvattu. Syyksi kerrottiin, että joukkueemme oli vanhempi kuin turnauksen muut joukkueet.

Tästä masentumatta matkasimme samana iltapäivänä Kiovan urheilukeskukseen ja jäähalliin. Jäähallin vieressä sijaitti 100.000 katsojan jalkapallostadion, joka toimi Moskovan olympiakisojen jalkapallo-otteluiden areenana vuonna 1980.

Hallissa meitä kohtasi mieltä ylentävä näky. Neuvostoliiton ja Ukrainan liput olivat saaneet rinnalleen sinivalkoisen Suomen lippumme. Pelaajamme luistelivat jälle ja lahjoittivat isäntäjoukkueen pelaajille VirtU Hockey Teamin viirit, joiden hankkimista on ollut tukemassa Kiihto Oy. Joukkueen seistessä omilla siniviivoillaan kajahti ilmoille Maamme laulu! Kuin narusta vetämällä kääntyivät pelaajat lippuja kohti ja riisuvat kypäränsä. Myös valmentaja-aitiossa oli tunnelma ja käsinkosketeltavan liikuttunut. Kansallislaulumme vaihtui Ukrainan vastaavaan, ilmassa oli suuren maottelun tuntua!

Sitten otteluun. Isäntäjoukkueen nimi oli "Ljdinka", joka tarkoittaa pientä jäälauttaa. Ljdinka on yksi Kiovan kolmesta urheilukoulusta. Joukkueen pelaajat olivat pienikokoisempia ja hieman nuorempia kuin virtolaiset, mutta heti pelin alussa totesimme heidän luistelutaitonsa erinomaiseksi. Niinpä I erän jälkeen isännät johtivat 2—0. Virtolaiset olivat kahden päivän matkustamisesta hieman tahmeassa kunnossa, mutta toisessa erässä taisteltiin jo lujasti. Jarkko Jalava kavensi 2—1, mutta isännät siirtyivät nopeasti jo 4—1 johtoon, kunnes Kalle Jokinen laukoi 4—2. Erän lopulla Ljdinka onnistui vielä kerran ja kun kolmannessa erässä ei maaleja nähty, päättyi ensimmäinen ottelu isännille 5—2.

Illalla isännät tarjosivat valmennus- ja huoltoportaalle illallisen hotellissamme. Tutustuimme toisiimme, nautimme ukrainalaisen keittiön herkkuja ja opimme pitämään maljapuheita.

5.1.1991 Kiova

Aamupäivällä suoritimme pikaisen kiertoajelun Kiovaan. Samalla yritimme myös hankkia pulloitettua vettä pelaajia varten, siinä kuitenkin onnistumatta. Lopulta onnistuimme

Jussi Autio tuomitsi ensimmäisen kansainvälisen pelinsä Kiovassa.

hankkimaan limonadia ja kivennäisvettä lähikaupasta, kuitenkin kuponkien puuttuessa vain 2 pulloa/henkilö. Onneksemme Vladi ja Tapio Vaali hoitivat asian ja saivat hotellimme keittiöstä lisää kivennäisvettä. Pulloitetun veden puuttuessa kävi mukaan otettu urheilujuomajauhe tarpeettomaksi.

Päivän ottelu pelattiin iltapäivällä. Jäällä nähtiin yksi virtolainen lisää, sillä edellisellä iltana isännät olivat esittäneet meille mahdollisuutta osallistua myös tuomarityöskentelyyn. Niinpä Jussi Autio luisteli jälle tuomitsemaan ensimmäisen kansainvälisen ottelunsa yhdessä kiovalaistuomari Bolotovin kanssa, joka tuomitsee myös Neuvostoliiton pääsarjan otteluita.

Vastustajaksemme asettui saman koulun joukkue, nyt kuitenkin vahvemmalla ja vanhemmalla kokoonpanolla. Virtolaisten tasapaino alkoi palautua heittelevien junavauvojen jäljillä ja joukkueemme veikin ensimmäisen erän 1—2 Jan Viitalan ja Kalle Jokisen maaleilla. Toisen erän alku sujui sitten huonommin ja kiovalaiset siirtyivät 4—2 johtoon, mutta Janne Pirilän kaksi peräkkäistä täysosumaa pitivät

tilteen tasaisena. Kolmannessa erässä isännät jatkoivat hyvää esitystään ja olivat 6—4 johdossa, kun erää oli jäljellä 2 minuuttia. Tällöin Mika Virta sujautti ylivoimamaalin vastustajan verkkoon. Ja kun peliaikaa oli jäljellä enää 64 sekuntia ja aloitus saatiin vastustajan alueelle, otti valmentaja Esa Kopra aikalisän ja maali-vahtimme Jere Lahden pois kentältä sekä kuudennen kenttäpelaajan peliin. Liekö kylmän viileästi tehty veto lamaannuttanut vastustajamme, sillä heti aloituksesta Kalle Jokinen pamautti tasoituksen 6—6! Virtolaisten juhliessa paikalla ollut kiovalaisyleisö palkitsi taktisen vetomme ansaituilla suosionsoituksilla.

6.1.1991 Jouluaatto!

Neuvostoliitossa, jossa uutta vuotta juhliitaan kuten meillä joulua, juhliitaan myös joulua. Tosin hieman eriskummalliseen aikaan. Meille tämä sopi mainiosti. Vaikkakin aamupäivällä pelattuun otteluun joulu vaikutti siten, että VirtU Hockey Team "lahjoitti" vastustajille kaksi maalia 26 sekunnissa! Isäntäjoukkueen kokoonpano oli jälleen vaihtunut eli 2/3 pelaajista oli uusia ja uu-

det pelaajat olivat samanikäisiä kuin virtolaiset.

Valmentajakaksikko Esa Kopra ja Arto Tanhua saivat joukkueen nopeasti ojennukseen shokkialun jälkeen ja takaa-ajo alkoi. Erätauolle mentiinkin VirtU Hockey Teamin johtaessa 3—4. Virtolaisten maalintekijät olivat 2—1 Pasi Säynäjoki, 3—2 Janne Pirilä, 3—3 Jani Pohjanen ja 3—4 Kalle Jokinen.

Toisessa erässä joukkueemme pelasi loistavasti ja etenkin Jere Lahti, joka peli peliltä paransi otteitaan, selviytyi upeasti useista vaarallisista tilanteista. Erä Hockey Teamille 0—2, Kalle Jokisen ja Sami Uusniemen maaleilla ja tilanne siis 3—6.

Kolmannessa erässä turvallisen tuntuisen johtoon tuudittautuneet virtolaiset saivat kylmän suihkun. Isännät intoutuivat hurjaan takaa-ajoon, kavensivat, tasoittivat ja siirtyivät 7—6 johtoon. Selvä johto oli muuttumassa kirveleväksi tappioksi, kunnes vanteratappioksi, kunnes vanteratappioksi. Vaikkakin aamupäivällä pelattuun otteluun joulu vaikutti siten, että VirtU Hockey Team "lahjoitti" vastustajille kaksi maalia 26 sekunnissa! Isäntäjoukkueen kokoonpano oli jälleen vaihtunut eli 2/3 pelaajista oli uusia ja uu-

det pelaajat olivat samanikäisiä kuin virtolaiset. Valmentajakaksikko Esa Kopra ja Arto Tanhua saivat joukkueen nopeasti ojennukseen shokkialun jälkeen ja takaa-ajo alkoi. Erätauolle mentiinkin VirtU Hockey Teamin johtaessa 3—4. Virtolaisten maalintekijät olivat 2—1 Pasi Säynäjoki, 3—2 Janne Pirilä, 3—3 Jani Pohjanen ja 3—4 Kalle Jokinen.

Toisessa erässä joukkueemme pelasi loistavasti ja etenkin Jere Lahti, joka peli peliltä paransi otteitaan, selviytyi upeasti useista vaarallisista tilanteista. Erä Hockey Teamille 0—2, Kalle Jokisen ja Sami Uusniemen maaleilla ja tilanne siis 3—6.

Kolmannessa erässä turvallisen tuntuisen johtoon tuudittautuneet virtolaiset saivat kylmän suihkun. Isännät intoutuivat hurjaan takaa-ajoon, kavensivat, tasoittivat ja siirtyivät 7—6 johtoon. Selvä johto oli muuttumassa kirveleväksi tappioksi, kunnes vanteratappioksi, kunnes vanteratappioksi. Vaikkakin aamupäivällä pelattuun otteluun joulu vaikutti siten, että VirtU Hockey Team "lahjoitti" vastustajille kaksi maalia 26 sekunnissa! Isäntäjoukkueen kokoonpano oli jälleen vaihtunut eli 2/3 pelaajista oli uusia ja uu-

Lisää juniorikiekkoilijoiden Kiovan-matkasta ensi viikolla.

Teksti ja kuvat Jussi Mäkitalo

Valmentajat Esa Kopra ja Arto Tanhua antoivat tiukkoja ohjeita aikalisällä tilanteessa 6—5. Hetkeä myöhemmin virtolaiset tasoittivat 6—6.

Virtolainen jääkiekkolu kävi harvinaislaatuksella esittäytymismatkalla Kiovassa heti vuoden ensimmäisinä päivinä. Hockey Teamin 16 C-junioria, seitsemän hengen valmentaja- ja huoltajajoukko, sekä matkanjohtaja Tapio Vaali, jonka aloitteesta joukkue oli kutsuttu Neuvostoliittoon, suuntasi keskiviikkona 2. tammikuuta matkansa ensin linja-autolla Parkanoon. Siellä vaihdoimme kulkuvälineen junaan, jolla kolokuttelimme Riihimäelle saakka. Yli tunnin odotusajan käytimme hyväksämme aterioimalla herkullisen päivällisen, josta kiitos Suomenselän Sanomille. Sitten siirryimme neuvostoliittolaiseen "Tolstoi" junaan, joka lähti rullaamaan kohti Moskovaa.

3.1.1991 Moskova

Kello 9.30 paikallista aikaa saavuimme yhdelle Moskovan yhdeksästä rautatieasemasta. Jo täällä neuvostoliittolainen vieraanvaraisuus näytti merkkejään, sillä asemalaiturilla meitä olivat vastaanottamassa kukkien kera tulkkimme ja opas Vladimir Romanov sekä järjestävän kiovalaisen urheilukoulun jääkiekkovalmentaja ja koulun vanhempien neuvoston puheenjohtaja.

Raskaiden jääkiekkovarustusten ja muiden matkatavaroiden kantaminen sai nyt jäädä, sillä tulkkimme Vladi järjesti nopeasti paikalle kantajat. Kiirehdimme meille järjestettyyn bussiin ja ajoimme Sputnik-hotelliin, jossa meitä odotti aamupala. Aamupalan jälkeen ahtauduimme bussiin ja suoritimme kiertoajelun Moskovassa. Tuntuikin mukavalta 13 tunnin junamatkan jälkeen istua tilavassa turistimessussa ja päästellä 14-käistäisiä katuja Moskovan keskustassa.

Lyhyen kiertoajelun päällimmäisinä jäivät mieleen 40.000 opiskelijan Moskovan yliopisto, jonka päärakennus on todella valtava luomus. Samoin mieleenpainuva oli näköalapaikka, jossa vierailimme. Sieltä näki kuinka laajalle alueelle yhdeksän miljoonan asukkaan Moskova on levinnyt ja lähes alapuolella oli olympiapiisto, jossa on mm. kuuluisa Lushnikin jäähalli.

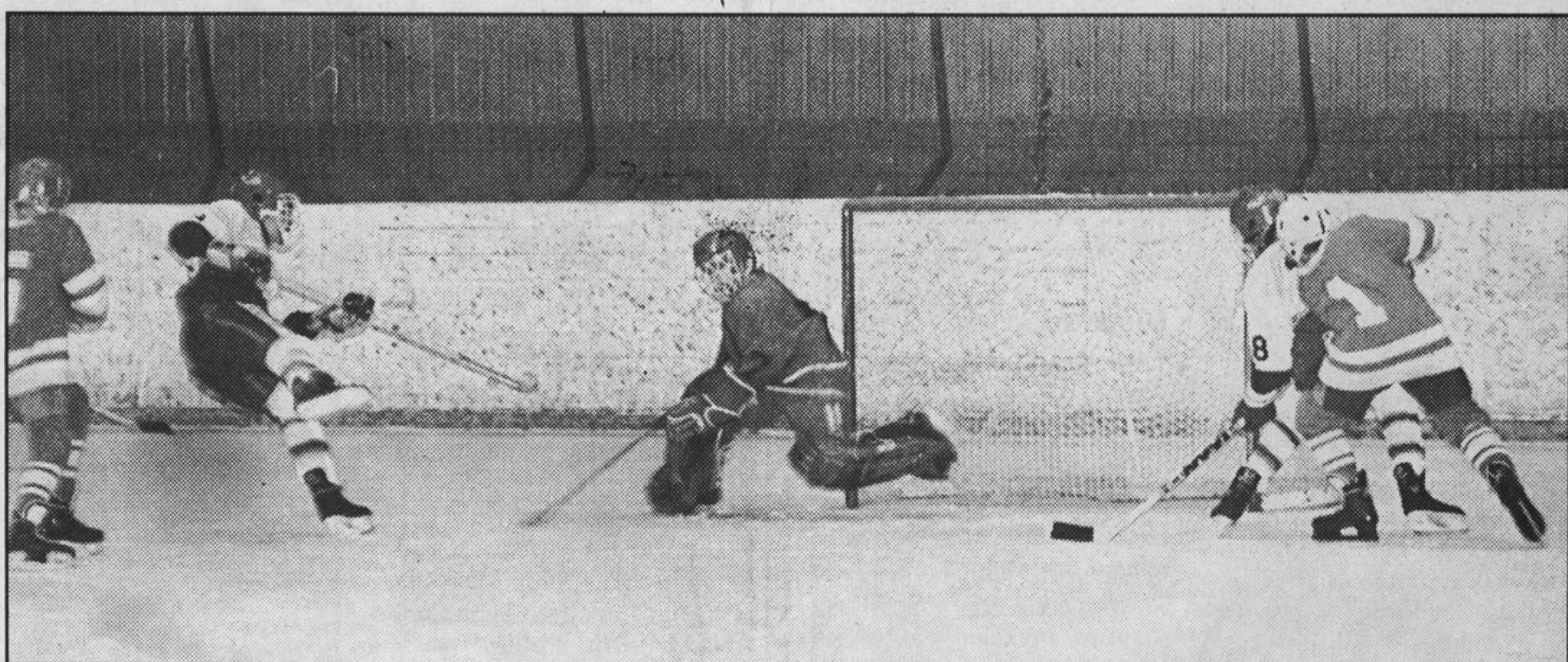
Hotellissa nautitun lounaan ja hotellin kaupoissa tehtyjen ostosten jälkeen meidät kiidätettiin rautatieasemalle ja taas hyppäsimme junaan, joka tällä kertaa suuntasi 12 tuntisen matkansa kohti Kiova, Ukrainan pääkaupunkia.

4.1.1991 klo 05.00 Kiovan rautatieasema

Varhaisesta aamusta huolimatta oli asemalla aikamoinen vilinä. Vastaanotto oli jälleen lämmin. Vastaanottokomitea koostui järjestävän joukkueen pelaajien vanhemmista, jotka toivottivat meidät sydämellisesti tervetulleiksi Kiovaan — tietysti kukkasin.

Ajoimme bussilla läpi 3 miljoonan asukkaan Kiovan, joka tähän vuorokauden aikaan vaikutti kovin hiljaiselta. Majoitauduimme "Mir" eli "Rauha" -nimiseen hotelliin, jossa meille tarjoutui tilaisuus hieman levätä pitkän matkan raskuudesta.

Valmennusjohdolleme tarjottiin mahdollisuutta pelata ensimmäinen ottelumme heti samana iltapäivänä. Koska matka oli järjestetty pelimatkaksi, otimme tarjouksen vastaan ja ilmoitimme että olisimme valmiit pelaamaan mahdollisimman monta ottelua. Samassa yhteydessä kävi ilmi, että emme pääsisi osallistumaan Kultainen Kiekko turnaukseen,

Virtolaispainostusta Ljdinkan maalilla.

VirtU HT Kiovassa — 2

Matkakokemuksia kertyi muustakin kuin jääkiekosta

VirtU HT teki unohtumattoman matkan Kiovaan 2.—12. tammikuuta. Viikko sitten kerroimme reissun alkuvaiheista, nyt on vuorossa matkan loppuosa.

7.1.1991 Kiova

Aamupäivän ohjelmassa oli käynti luostarissa, jonka alla noin viidentoista metrin syvyydessä oli vanhoja hautakammioita. Oli elämys kulkea kynttilä kädessä näissä kammioissa, joiden vanhimmat asukit olivat lähes 1000 vuotta vanhoja muumioita.

Hotellissa nautitun lounaan jälkeen oli vuorossa päivän ottelu. Vastassa oli jälleen kovempi vastus: eilinen joukkue vahvistettuna Kiovan Sokolin ykkösketjulla, joka kuuluu Ukrainan parhaimmistoon.

Ensimmäinen erä pelattiin tasaisesti ja se päättyikin 1—1, Kalle Jokisen vastatessa Hockey Teamin maalista. Toisessa erässä kiovalaiset siirtyivät maalin johtoon, mutta järkälemäinen puolustaja Mika Virta venyi hetkeä myöhemmin parhaimpaansa ja tasoitti. Kolmannen erään lähdeittiin kuitenkin isäntien 3—2 johdossa.

Kolmas erä alkoi mainiosti, kun Jan Viitala heti erän alussa tasoitti tilanteeksi 3—3. Ja jatkoa seurasi, kun virtolaisen pelatessa vajaalla Mika Virta laukaisi omalta siniviivalta hirvittävän lyöntilaukauksen, joka pahasti pomppivana yllätti isäntien maalivahdin! Kiovalaisten valmentajat olivatkin aikaisemmin todenneet virtolaisten laukaisutaidon huomattavasti kovemmaksi kuin omiensa. Tiukkailmeinen valmentaja vaihtoikin välittömästi maalivahdin ja ottelu jatkui.

Hockey Teamin riemu hiipui pian, sillä erän lopulla sorruttiin jäähyihin ja Sokolin ykkösketju luisteli menojaan. Jere Lahden loistavasta venymisestä huolimatta isännät iskiivät kiekon kolmesti verkon perille ja niinpä summerin soudessa valotaululla olivat luekat 6—4 isäntien hyväksi.

Illalla meille tarjottiin ainutlaatuisen tilaisuus vierailta Kiovan baletissa. Teatteri tarjosi loisteliaat puitteet kultaisine koristuksineen ja korkeine kupoleineen. ”Maratonbaletin” nimi oli ”Spartak” ja sen tapahtumat sijoittuivat Rooman valtakunnan aikaan Täysimitäinen kolmen ”erän” eli kolmen tunnin esitys oli kieltämättä hieman rasittava, mutta kunnialla selvitimme tämänkin koitoksen.

8.1.1991 Vapaapäivä

9.1.1991 Kiova

Päivämme oli jälleen täynnä ohjelmaa. Heti aamupalan jälkeen lähdimme tutustumaan Ukrainan kansantasavallan taloudellisten saavutusten näyttelyyn. Näyttelyalueen pinta-ala oli 30 hehtaaria ja sillä sijaitsi 36 suurta näyttelypaviljonkia. Lähemmin tutustuimme käsityöpaviljonkiin, jossa oli esillä tekstiili-, puu- ja keramiikkataidetta.

Kiertoaajelun aikana ylitimme muutamaan otteeseen leveän Dnieper joen ja kävimme joen rannalla olevan Kiovan perustajien patsaan luona pakollisessa ryhmäkuvassa. Samalla näimme myös valtavan, 70 metriä korkean, toisen maailmansodan muistopatsaan. Patsas on hopeanvärinen miekkaa ja kilpeä kantava

naishahmo, joka on saanut nimekseen ”Kallis Galina” korkeiden rakennuskustannuksiansa vuoksi.

Suurella ulkoilmamuseossa tutustuimme Neuvostoliiton sotakalustoon. Nähtävänä oli kalustoa I maailmansodan panssarivaunuista uudehkoihin ohjuksiin ja hävittäjälentokoneisiin.

Matkamme viimeinen ottelu pelattiin jo tutuksi käyneessä hallissa. Vastaamme asetui varsinainen isäntäjoukkueemme, jolle ensimmäisessä kohtaamisessa kärsimme 5—2 tappion.

Hockey Teamin otteet olivat nyt toisenlaiset kuin aikaisemmassa ottelussa ja niinpä isäntämme olivatkin hätää kärsimässä. Virtain kaupungilta lainaamamme videokamera oli jälleen ahkerassa käytössä ja saimme filmille oikean maali-ilotellun. Lähes viiden tunnin filmit saimme lahjoituksena Musta Pörssi Iivonen & Kymäläiseltä, jotka olivat myös lupautuneet editoimaan eli koostamaan nauhoittamamme materiaalin.

Ensimmäisessä erässä virtolaiset siirtyivät jo 0—3 johtoon, Pasi Säynätjoen, Kalle Jokisen ja Jani Pohjasen maaleilla, ennenkuin isännät pääsivät kaventamaan erän päätösnäumeroiksi 1—3.

Toisessa erässä ei tyydytty varmistelemaan johtoasemaa, vaan sama tahti jatkui. Virtolaisista maalinteossa onnistuivat Kalle Jokinen ja Mika Virta ja niin johdimme 1—5.

Kolmannessa erässä ei Jere Lahdella ollut maalissa kovinkaan paljon töitä, sillä kiekkoa pelattiin itsepintaisesti vastustajan hyökkäysalueella. Maali- tehtailun aloitti Jari Lundmark ja pian Janne Pirilä laukoi jo 1—7. Seppo Pohjasen kannustushuutojen säestämänä Janipoika ampui vielä kaksi täysosumaa, tehden näin hattutempun ja loppunumeroiksi peräti 1—9. Hieno päätös hienon matkan päätteeksi!

Kuten aikaisemmissakin otteluissa, matkanjohtaja Tapio Vaali ja jaoston puheenjohtaja Kari Numminen jakoivat vastustajien kolmelle parhaalle pelaajalle palkinnot. Tapa josta isännät tuntuivat olevan erityisen mielissään.

Illalla valmennus- ja huolto- porras kutsuttiin Viktor Chernenkon kotiin illalliselle. Viktor on ammatiltaan insinööri ja toimii Ljdinkan vanhem-

painkomitean puheenjohtajana. Illallista nauttiessamme keskustelimme mahdollisesta kiovalaisten vastavierailusta Virroille. Isäntämme totesivat, että koska heillä on tilaisuus pelata jääkiekkoa lähes 10 kuukautta vuodessa, ajankohdaksi voisi sopia jonkin muun ajankohdan, kuin talven. Lupasimme lähteä kehittelemään asiaa isäntien toivomuksen pohjalta eteenpäin ja ehkäpä jo ensi kesänä voisimme kutsua heidät Virroille tutustumaan kauniiseen luontoomme.

10.1.1991 Päätösjuhla

Päätösjuhlaa vietimme urheilukoulu Ljdinkan tiloissa olevassa tilavassa ruokalassa. Paikalla oli myös koulun johtaja Alexey Boginov, jolle kirjoittajalla oli tilaisuus jakaa Virtain Urheilijoiden viiri. Koulun johtaja esitti kiinnostuksensa vierailta Suomessa.

Maittavan aterian jälkeen pelaajamme lahjoittivat isäntäjoukkueemme pelaajille mailansa ja lisäksi joukkueen maalivahti sai pelin tuoksinsa rikki menneen kypäränsä tilalle lähes uuden maalivahdin kypärän silminkineen. Isäntämme olivat silminnähden liikutuneita ja niinpä saimme osaksemme monta lämmintä syleilyä ja suudelmaa.

Illalla, noin klo 19.00, matkasimme Kiovan rautatieasemalle ja siirryimme pitkien ja perusteellisten hyvästelyjen jälkeen junaan, joka aloitti tutun keinumisen kohti Moskovaa.

11.1.1991 Moskova

Saavuimme aamulla Moskovaan ja ohjelmaa oli järjestetty jälleen runsaasti. Aloitimme sen tietysti kiertoaajelulla, mutta pian jalkauduimme ja siirryimme Kremlin muurien sisäpuolelle. Jatkoimme matkaa aina Punaiselle torille saakka ja ehdimme nähdä vilauksen vahdinvaihdostakin.

Lounaan jälkeen kävimme tutustumassa kansainväliseen kauppakeskukseen, jonka yhdysvaltalainen miljonääri nimeltään Hammer on rakennuttanut ja lahjoittanut Neuvostoliitolle. Paikan kolme todella lujaa liikkuvaa näköalalohkoa saivat joukkueen varauksettomat kiitoksen. Tapasimme myös nimeltä mainitsemattoman mieskansanedustajan, joka kertomansa mukaan liikkui

myös urheiluasioissa, ei kuitenkaan jääkiekon, vaan jalkapallon.

Iltapäivällä kävimme vielä kuuluisalla Vanha Arbat-kadulla, joka on noin puoli-toista kilometriä pitkä ja jossa teimme vielä viimehetken ostoksia katukauppailta.

Sitten vain junaan ja matkaan kohti koti-Suomea.

Junassa järjestimme oppaalemme Vladille pienen lähtöseremonian, sillä hän tuli vielä mukana Leningradiin saakka. Vladi on tulossa Suomeen helmi-maaliskuussa ja toivottavasti näemme hänet silloin myös Virroilla ja ehkäpä miesjoukkueen ensimmäisenä ulkomaalaisvahvistuksena, sillä Vladi on itsekin aikamoinen pelimies.

12.1.1991 Suomi

Pakollisten Neuvostoliiton ja Suomen puolella olevien tarkkojen tullimuodollisuuksien jälkeen olimme jälleen Suomessa. Matkamme olikin sujunut todella hyvin, joten ensimmäinen kimmelluskkin oli paikallaan. Odotuksemme Vainikkalan raja-asemalla venyi yli kolmetuntiseksi, sillä meille kerrottiin, että Luumäellä on veturi pudonnut kiskoilta ja emme pääsisi jatkamaan matkaa, ennenkuin rata on saatu tyhjäksi.

Tapio Vaali näytti jälleen kerran mainion järjestelykykynsä ja eipä aikaakaan, kun matkustimme turistibussilla Lahden kautta suoraan Virroille — tietysti Valtionrautateiden laskuun.

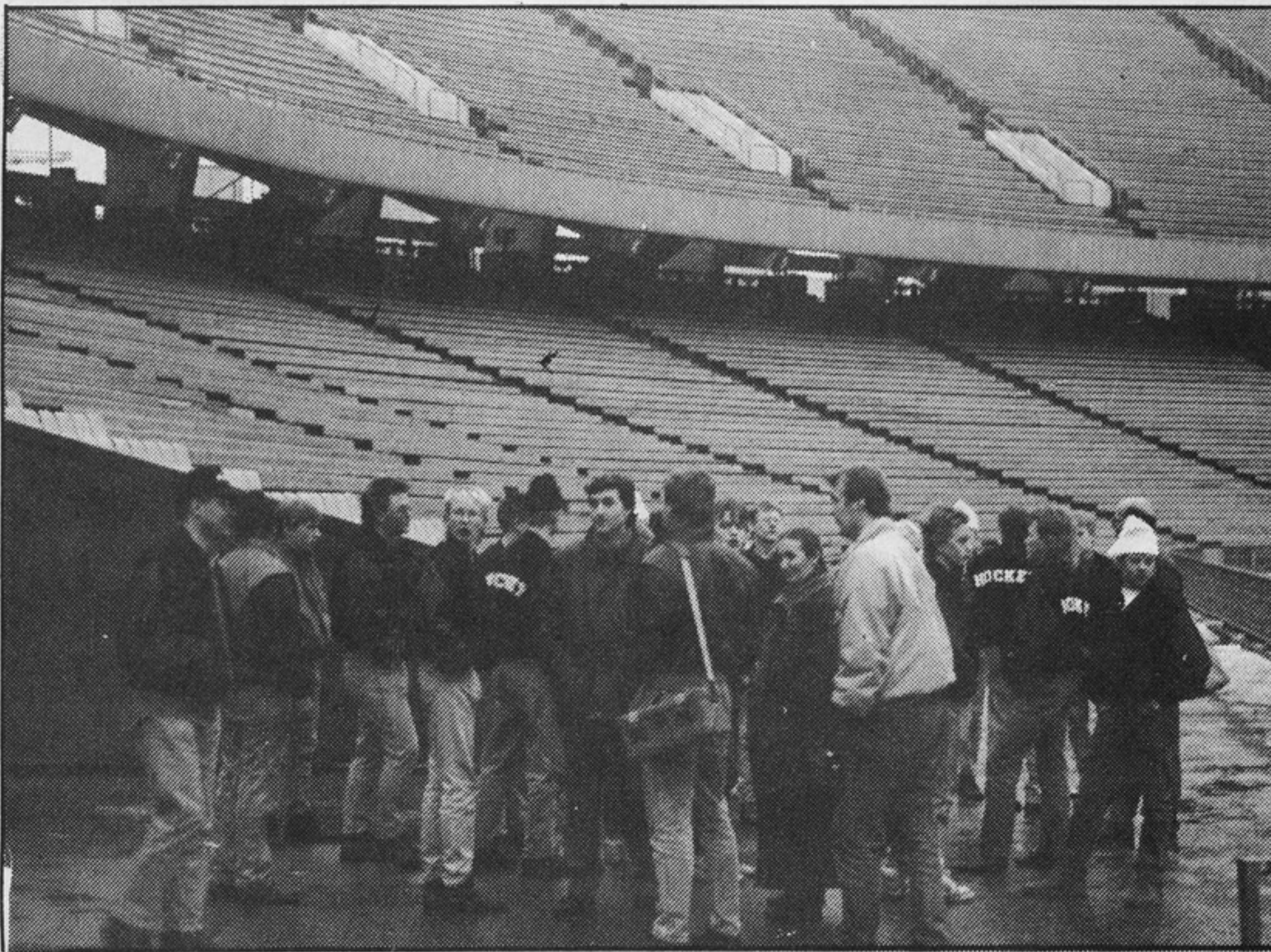
Mahtava ”kiertue” oli takana. Varmasti jokaisella on matkastamme paljon hyviä muistoja ja saimmehan kaikki joukon uusia ystäviä. Ystäviä jotka toivottavasti saavat mahdollisuuden saapua vieraiksemme Virroille.

Kiovan matkan plus/miinus-tilasto 5 ottelua (laatineet Matti Nurmi ja Jussi Autio):

Mika Virta +9, Kalle Jokinen +6, Tommi Raski +6, Jani Viitala +4, Jari Pirilä +3, Sami Uusniemi +2, Heikki Kuusniemi +1, Kari Ylitalo +1, Jari Lundmark 0, Henry Puttonen 0, Jani Pohjanen -2, Marko Tynys -2, Jarkko Jalava -3, Pasi Säynäjoki -9.

VirtU Hockey Team kiittää kaikkia yhteisöjä ja yksityisiä henkilöitä, jotka mahdollistivat ikimuistettavan matkamme.

Teksti ja kuvat Jussi Mäkitalo

VirtU HT Kiovan 100 000 katsojan jalkapallostadionilla.